

دوخت و دوز در کشتی

هدف‌های رفتاری: فرآگیر پس از پایان این فصل خواهد توانست:

- ۱- انواع مختلف کرباس، چتری و پرم و کاربرد آنها را در کشتی توپیج دهد.
- ۲- انواع وسایل دوخت و دوز مهم در روی کشتی را تشریح نماید.
- ۳- دو روش مهم کوک زدن را نمایش دهد.
- ۴- دستگاه منگنه کاری را تشریح نموده و طرز کار با آن را نمایش دهد.

مقدمه

در روی کشتی کارهای زیادی در رابطه با دوخت و دوز وجود دارد، اگرچه امروزه به لحاظ پیشرفت تکنولوژی عمومی کار در روی کشتی و تقریباً حذف کامل تجارت کشتی‌های بادبانی این امور به حداقل رسیده‌اند، ولی هنوز در کارهای مربوط به پوشانیدن درب ابارها با برزنـت، پوشانیدن روی قایق‌های نجات، تهويه‌ها، دوار لنگر، پله‌های تشریفاتی و غیره با پارچه‌های کرباسی یا برزنـت این قبیل امور یعنی دوخت و دوز، بخیه‌زدن و منگنه کاری در کشتی‌ها وجود دارد. عموماً دو نوع روکش (COVER) در روی کشتی‌ها موجود است.

روکش‌های کرباسی (CANVAS COVERS)

کرباس از الیاف کنف (HEMP)، کتان (FLAX)، پنبه (COTTON)، شاهدانه (TOW) و کنف هندی (JUTE) یا ترکیبی از همه الیاف فوق ساخته می‌شود. اگر رشته‌های کرباس در جهت طول آن باشد به آن WARP و اگر در جهت عرض آن باشد به آن WEFT می‌گویند. کارهای کرباس را که به آن لبه کرباس (SELVEDGE) گفته می‌شود از رشته‌های رنگی ساخته و به عنوان یک راهنمای برای موضع دوخت و دوز استفاده می‌شود.

موارد استفاده و درجات کریاس

کریاس دارای ده‌ها نوع مختلف از نظر جنس و بافت می‌باشد، ولی آنچه در کشتی‌های تجاری به کار می‌رود از ۰ تا ۶ درجه بر حسب استحکام درجه‌بندی می‌شود.

کریاس درجه ۰ : نوعی کریاس خیلی محکم برای ساختن گره‌های کریاسی

کریاس درجه ۱ : نوعی کریاس برای ساخت سایبان

کریاس درجه ۲ : نوعی کریاس است که برای ساخت سایبان، روکش قایق‌ها، دووار و غیره به کار می‌رود.

کریاس درجه ۳ : نوعی کریاس است که از کریاس درجه ۲ نرم‌تر و موارد استفاده آن مشابه درجه ۲ است.

کریاس درجه ۴ : نوعی کریاس است که برای ساخت سایبان، روکش تهویه و پنجره‌ها به کار می‌رود.

کریاس درجه ۵ و درجه ۶ : نوعی از کریاس نرم هستند که معمولاً در هر کاری و به خصوص وصله کاری استفاده می‌شوند.

قبل از استفاده، کریاس‌ها را باید با محلول‌های صابون زرد و موم، آب تصفیه شده، دوده چراغ، روغن داغ و مواد خشک‌کننده با ترکیب‌های معین، ضد نفوذ آب کرد. باید توجه کرد که کریاس‌ها پس از آب‌دیدن جمع شده و به همین دلیل باید در هوای مرطوب آویخته شوند.

چتری‌ها (DUCKS)

نوعی کریاس پنبه‌ای سبک، پراستقامت و ضخیم می‌باشد و دارای انواع متعددی بوده و دوخت و دوز آن مشکل‌تر از کریاس کتانی است. انواع مختلف چتری از نظر وزن در هر یارد مربع متفاوت بوده و درجه‌بندی انواع چتری به شرح زیر است:

چتری درجه ۱ : برای کيسه‌های شن (SAND BAGS) استفاده می‌شود.

چتری درجه ۲ : در ساخت نتو یا تخت‌های کریاسی کاربرد دارد.

چتری درجه ۳ : در روکش دریچه‌ها استفاده می‌شود.

چتری درجه ۴ : در زیر تخت‌ها استفاده می‌شود.

چتری درجه ۵ : در کيسه‌های ملوانی استفاده می‌شود.

چتری درجه ۶ و ۷ : در روکش توب در کشتی‌های جنگی کاربرد دارد.

چتری درجه ۸ : در روکش قایق های نجات بزرگ کاربرد دارد.

چتری درجه ۹ : در روکش ها قفسه ها کاربرد دارد.

چتری درجه ۱۰ : برای پرده دوش حمام ها کاربرد دارد.

با توجه به اینکه چتری ها گران قیمت می باشند باید به نحو صحیح از آنها موازنی کرد و همیشه در انبارهای خشک و تمیز و دور از اسید یا بخارهای اسیدی نگهداری شوند.

چرم ها (LEATHERS)

انواع چرم های حیوانی به منظور روکش یا وسایل تزیینی و غیر ارادی کشتی ها کاربرد دارد و دارای انواع مختلف زیر است :

۱- چرم های کمر بندی ۲- چرم ملوانی ۳- چرم براق ۴- چرم کفش ۵- چرم بزغاله ۶- چرم نازک گوسفند ۷- چرم نواری ۸- چرم های مصنوعی

با توجه به گرانی چرم ها و اجناس چرمی مراقبت و نگهداری آنها حائز اهمیت است و اگر در هوای آزاد قرار داشته باشند باید با آب و صابون شسته و سپس با روغن و به خصوص پیه واکس زده و سپس خشک شوند. حرارت چرم ها را خشک، جمع و کوتاه می کند و باعث ترک خوردن آنها می شود. ماده دیگری که برای چرم ها خطرناک است اسید و بخارهای اسیدی و سایر مواد فاسد کننده می باشد.

ابزار دوخت و دوز

با توجه به تنوع دوخت و دوز در روی عرشه کشتی ها وسایل متعددی برای این کار وجود دارد که هر کدام خود دارای انواع مختلفی می باشند.

۱- سوزن های ملوانی (NEEDLES) : سوزن های بلند ملوانی دارای انواع مختلف بوده و یک نوع آنها سوزن های بادبانی (SAIL NEEDLES) هستند که به شکل مثلث بوده و چشم آنها گرد و در تمامی کارهای دوخت و دوز کرباسی به کار می روند. این نوع سوزن دارای درجات متنوع ۱۶ تا ۱۶ بوده و شماره ۱۵ آن حدود ۲/۵ اینچ طول دارد. شکل ۳-۶ نمونه ای از این سوزن را نشان داده است.

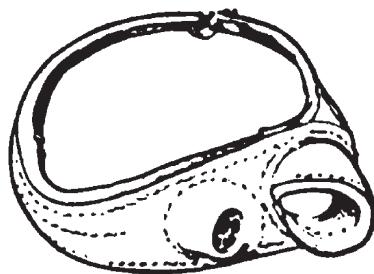
۲- سوزن طناب (ROPING NEEDLES) : سوزن های کوتاه و محکم که برای دوخت و دوز طناب ها به کار می روند. این نوع سوزن های نوع بادبانی سنگین تر بوده و بر حسب

مورد استفاده آنها نام‌گذاری می‌شوند.

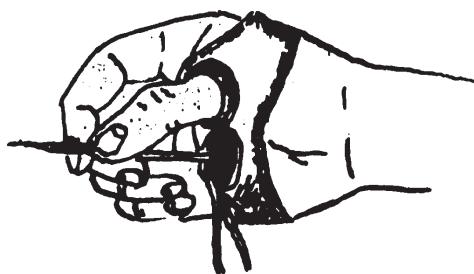
با توجه به اینکه عدم نگهداری صحیح سوزن‌ها باعث کند شدن نوک آن می‌شود باید به طریق مناسب مراقبت و نگهداری گردند و پس از استفاده خشک و در یک محفظهٔ حاوی گچ، واژلین یا گرسن، فلفل سیاه و یا قهوه قرار گیرند.

نخ بادبانی (SAIL TWINE) : انواع مختلف ریسمان یا نخ‌های بادبانی، در امور دوخت و دوز روی کشتی مستقیماً با سوزن و یا با ماشین خیاطی ملوانی به کار می‌رود.

کفی یا دستکش دوخت (PALM) : از یک نوع دستکش چرمی که کف دست را پوشانیده، از انگشت شست عبور و برای محافظت کف دست و فشار وارد کردن به سوزن در هنگام دوخت و دوز انواع کرباس، چتری و بزرنت و غیره استفاده می‌شود. شکل‌های ۱-۶ و ۲-۶ نمونه‌ای از کفی را در حالت غیر استفاده و کاربرد نشان می‌دهد.

شکل ۲-۶- یک نوع کفی

شکل ۱-۶- یک نمونه کفی در حال استفاده

دوخت کرباس در کشتی (SEWING CANVAS)

عموماً دو روش دوخت در کشتی و امور ملوانی وجود دارد.

۱- کوک دوخت گرد (ROUND SEAMS)

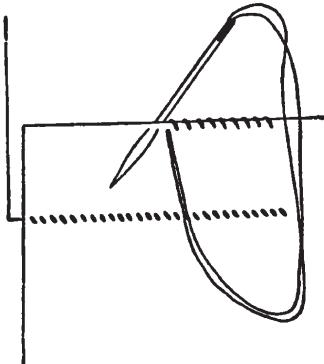
۲- کوک (دوخت) مسطح (FLAT SEAMS)

در کارهای ملوانی نوع کار و همچنین علت استفاده از یک نوع ماده نوع دوخت و دوز را معین می‌کند.

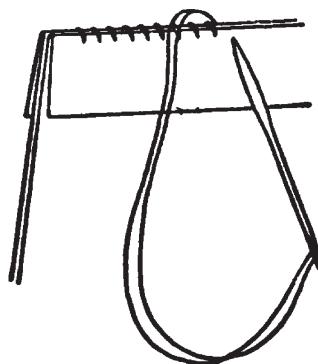
کوک گرد (ROUND SEAM) : سریع‌ترین روش اتصال دو قطعه کرباس به یکدیگر است.

این کار به این صورت است که دو انتهای کرباس را گرفته و سپس با فرو کردن سوزن بخیه با کوک‌های ۹۰ درجه آنها را به هم می‌دوزند. شکل ۳-۶ نمونه‌ای را نشان داده است.

کوک مسطح (FLAT SEAM) : معمول ترین نوع دوخت یا بخیه زدن دو تکه کرباس به یکدیگر است، پس از قرار دادن دو لبه کرباس ها در کنار هم، سوزن و نخ ملوانی فقط و همان طور که در شکل ۶-۴ نشان داده شده ابتدا از قسمت پایین یک تکه از کرباس و بعد از قسمت بالایی کرباس دیگر عبور می نماید.

شکل ۶-۴- کوک مسطح شکل

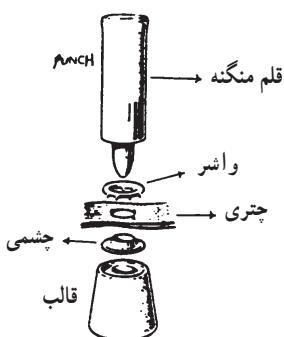

شکل ۶-۳- کوک گرد

منگنه کاري (PUNCHING)

منگنه کاري عبارت است از یک سری کار برای ایجاد سوراخ در روی چتری ها و ورقه های فلزی و سپس دوختن اتوماتیک چفت در پشت و روی آن سوراخ. دستگاه منگنه از دو قسمت زیر تشکیل شده است :

۱- **قلم متله (PUNCH)** : این قسمت یک قلم فلزی است که به هر دو صورت دستی و الکتریکی بالا و پایین می شود. در شکل ۵-۶ قلم منگنه نشان داده شده است.

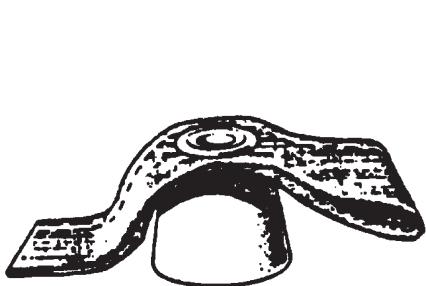
شکل ۵-۶- یک دستگاه منگنه کاری

۲- **قالب (DIE)** : یک قالب فلزی که در وسط آن یک سوراخ ایجاد شده است. این قالب همیشه به صورت ثابت بوده و روزنه آن مناسب و کمی گشادتر از قطر قلم می باشد. در شکل ۵-۶ یک قالب نشان داده شده است.

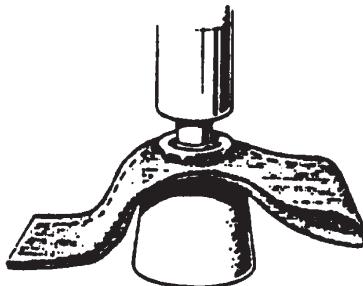
روش منگنه کاري چتری ها

دو لبه یک چتری که در نظر است منگنه کاری و چفت گذاری شوند را روی هم گذاشته و با دستگاه منگنه یک سوراخ روی آن ایجاد می شود. سپس همان طور که در شکل ۶-۵ نشان داده شده است، ابتدا چشمی چفت در زیر چتری و روی قالب (DIE)، طوری قرار می گیرد که سطح صاف قاعده درست روی روزنه قالب قرار گیرد.

سپس واشر خاردار چفت دقیقاً از سمت خارها روی روزنه گذاشته می شود. بعد همان طور که در شکل ۶-۵ نشان داده شده دستگاه منگنه کاری آماده منگنه کردن چتری است و با فشار وارد کردن روی دسته آن یا کلید برقی دستگاه، قلم منگنه کاری ابتدا واشر را به درون چتری فرو برد (شکل ۶-۶) این حالت را نشان داده است) و سپس چشمی (EYELET) به درون واشر قفل شده و هر دو چتری را به طور محکم در بومی گیرند. چتری منگنه شده در شکل ۶-۷ نشان داده است.

شکل ۶-۷- چتری منگنه شده

شکل ۶-۶- دستگاه در حال منگنه کردن

تمرین:

- ۱- کرباس و موارد استفاده آن را در کشتی تعریف کنید.
- ۲- انواع سوزن های ملوانی را نام برد و شرح دهید.
- ۳- کوک مسطح را شرح دهید.

فهرست منابع

- ۱_ کتاب ملوانی سال اول هنرستان‌های صنایع دریایی؛ وزارت آموزش و پژوهش.
- ۲_ رنگآمیزی کشتی، از جزوایات آموزشی سازمان بنادر و کشتیرانی.
- ۳_ ADMIRALTY MANUAL OF SEAMAN SHIP
- ۴_ SEAMAN SHIP TECHNIQUES
- ۵_ THE BOATS WAIN'S MANUAL

